

Η σωτηρία στα χέρια του...

/ Πεμπτουσία

Image not found or type unknown

Δ΄

Ο φτωχός βοσκός άφησε τις κασίδες του στο έλεος του Θεού, εκεί όπου έβοσκαν. Δεν είχε χρόνο να τις οδηγήσει πίσω στο μαντρί τους και να τις ασφαλίσει εκεί. Θα 'θελε ν' αφήσει κάποιον άλλον βοσκό στο πόδι του, αλλά εκείνη τη στιγμή δεν βρέθηκε ακόμα από το φρούριο. Το και θα το έστρωσε σε κανένα

καπηλειό με τους φίλους του!

Ποιος ξέρει, μάλιστα, αν δεν πούλησε το μισό γάλα της καρδιάρας, που προοριζόταν για το αφεντικό του, για ν' αγοράσει μισή δωδεκάδα παστά ψαράκια;

Ο βοσκός έτρεξε μόνο λίγα βήματα πάνω στον μεγάλο δρόμο κι έπειτα στράφηκε προς τα αριστερά και χώθηκε μέσα σε μια συστάδα θάμνων. Δεν ήταν ανόητος να πάει στο Κάστρο ακολουθώντας τον κεντρικό δρόμο, τον οποίο μόλις είχε δείξει στους κλέφτες. Γινόταν πούπολλους πλόμους δρόμους και κρυφά μονοπάτια, δια δουλειά με κείνον.

Εκεί, μεταξύ των θάμνων, άρχιζε

ένα μονοπάτι, που του ήταν πολύ γνωστό, καθώς το είχε διατρέξει χίλιες φορές. Ακολουθώντας το θα προλάβαινε και θα προσπερνούσε τους πειρατές κατά χίλια βήματα τουλάχιστον. Είχε μπροστά του τον χρόνο να πάει και να έρθει κι εκείνοι να μην έχουν φθάσει ακόμη στο Κάστρο.

Ήταν μονοπάτι κο
μονοπάτι του δημ

γκρεμό και το
μονοπάτια. Από

τέτοια δεν ίδρων

το μάτι του.

Πατούσε τόσο ελαφρά στη γη, ώστε δεν άφηνε σχεδόν κανένα ίχνος. Στο ίδιο έδαφος τα πόδια του κινούνταν σαν ρόδες αμαξιού, στο κρημνώδες και βραχώδες έδαφος κολλούσαν σαν γάντζοι. Τα λουριά που έδεναν και συγκρατούσαν τα πέδιλά του ανέρχονταν κι αγκάλιαζαν σαν φίδια τις κνήμες του και φαίνονταν σαν φτερά

στα πόδια του. Έτρεχε, έτρεχε, σκαρφαλώνοντας σε βράχους, πηδώντας πάνω από χαντάκια, κατεβαίνοντας τον γκρεμό προς την ακτή. Ταλαντευόταν σε πλαγιές επικίνδυνες, όπου μόνον ξεροί θάμνοι, ασφόδελοι κι αγριολούλουδα φύτρωναν, αιωρούμενα πάνω από το πέλαγος, παίζοντας με τους βράχους της απόκρημνης ακτής. Έτρεχε και συγχρόνως μελετούσε νοερά το σχέδιό του.

Άκουσε την αφήγηση της ιστορίας

%agios_9_ftoxow%